

Csillagok, bohócok és világmegváltó gondolatok, ötletek 2017-ben

2017 december 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

2017-ben sem úsztuk meg az önjelölt világmegváltókat

és az olyan világmegváltó gondolatokat, melyek nélkül nemhogy a jövőnket, de már a múltunkat se tudjuk elképzelni.

Fekete-Gy?r András

Fekete-Gy?r András és a Momentum Mozgalom olyan ?rt töltött be a magyar demokráciában, mint a '80-as években a tupirozás. Mindenkinek kellett, mindenki szerette volna, de aztán hamar kiderült, hogy felesleges, és visszataszítóak, undorítóak leszünk t?le. A divathullám lecsengése után néhány régi vágású buzín és Kósáné Kovács Magdán kívül mindenki el is engedte azonnal. A Momentum Mozgalom is így fog jární, a választásokon várhatóan elért 4-5 százalékkal vagy bekerülnek, vagy nem kerülnek be a parlamentbe, és nem tudjuk eldönteni, melyiken fogunk többet nevetni. Részünkr?l szeretnénk Momentum frakciót, hiszen nincs viccesebb, mint mikor a kutya próbálja pitizni tanítani a gazdáját, aki cserébe egykedv?en összetekeri a Népszabadságot (bocsánat, Magyar Nemzetet) és végigver a fenekén. A másik példánk a távirányítós villanykapcsoló volt, de arról már születésekor, a '70-es években sem tudta senki, hogy mire való, hozzánk pedig el sem jutott, szemben a francia fejlesztés? Momentummal.

Lattman Tamás

Lattman Tamásról végre megtudtuk, hogy nem csak a magas vérnyomás kockázatairól lehet vele beszélgetni, mint Verebes István szeretett volna vele a megboldogult Nap-Keltében, s?t, ennél csak jobb felhasználási területei vannak. ? – mint váratlanul kiderült idén – egy híres nemzetközi jogász, és mint ilyen, többnyire nemzetközileg jogászcodik, ezt pedig egészen addig tevékenykedte a többi híres nemzetközi jogász legnagyobb meglepedésére, amíg valaki ki nem találta, hogy ? fogja vezetni a Magyar Szocialista Párt színeiben a Nagy Ellenzéki Összefogást. Diadalmenetét pusztán az akadályozta meg, hogy err?l az érintett felek egyikét sem értesítették ki abból a szalonból, ahol megírták a forgatókönyvet. Úgy ment el, hogy itt se volt, de legalább már senki nem akar vele a magas vérnyomás kockázatairól beszélgetni. Vagyis arról se.

Lukácsi Katalin

Tulajdonképpen Lukácsi Katalinnak is feltehethe volna Tóta W. Árpád a klasszikus kérdést: rád meg mégis kinek volt szüksége? A jászok (ld. még ukránok, belgák és szlovákok) büszkesége teljes életm?ve kimerült abban, hogy kilépett a KDNP-b?l, illetve annak ifjúsági szervezetéb?l, az IKSZ-b?l. Innent?l csillaga megállíthatatlanul ragyogta be a haladó nyilvánosság egét, egy hetet nem abszolválhattunk úgy, hogy interjú, tévés szereplés, tüntetéseken való szónoklás formájában ne kaptuk volna meg igéz? tekintetét. A kilépés, azaz, ahogy baloldalian szoktak fogalmazni, a Fideszben és Orbán Viktorban való csalódás oka a CEU-ügy volt, amikor is néhány egészen leny?göz? teremt? fantáziával megáldott aktivista az egyetem megszüntetését látta egy sima, kormányzati bokáztatásban, valamint a Népszabadság és az ellenzéki sajtó sokadik megszüntetése. Hogy mind a CEU, mind az ellenzéki sajtó él és virul, az már nem vigasztalja Katát.

Csárdáskirályn?nek öltözve többször megbuktatta Orbánt a különböz? kiscsoportos tüntetéseken, az év utolsó harmadában pedig hitoktatóként, kereszténydemokrata gondolkodóként és vallásügyi referensként m?ködik a nyilvánosságban, hogy ott olyan meglep? gondolatokat osszon meg az álmétkodó közönséggel, mint például hogy Jézus kint rázná a köntöst a Pride-on, a kamionon, elektróra.

Összefogás gondolata és az egységes baloldal ötlete

Bizonyára sokan ismerik az Idétlen id?kig cím? remekm?vet valamikor a 90-es évek elejér?l, az els? nagy csurkaellenes menetelés id?szakából. Nos, bár a világ látszólag rengeteget változott, némely dolgokban ugyanaz maradt. Farkasházy Tivadar és elvtársai pedig arra ítéltettek, hogy 2010 óta nem ugyanazt a napot, hanem ugyanazt a kormányzati ciklust kénytelenek újra és újra és újra és újra és újra és újra átélni. A forgatókönyv a mostanira is borítékolható. Szoci filmszakadás után arra ébred, hogy a fideSSnek ismét kétharmada van. Valamikor az éjszaka közepén nagyon összeveszett Együttel és PM-mel, akik annyira összevesztek egymással is,

hogy még P is elhagyta az M-met. Felszedtek valami Momentum nevű kicsajt, aki végig csak nemet tudott mondani mindenre, majd végül jött Feri, akit mindannyian utálnak, de olyan rafinált és ellenállhatatlan, hogy végül mindannyiukat megkapja, tehát nem Lehet Más a Politika.

A se veled se nélküled kapcsolatuk pedig rejtélyes és megmagyarázhatatlan narancskétharmadokban végződik a másnapi misztikus ébredésnél. Nem értenek belőle semmit, csak azt tudják, hogy ezt az egészet egyszer már átélték, és megint át fogják, ismerve az összes elkövetkezett lépést, mégse tehetnek (vagy tehetnének csak nem tesznek?) ellene semmit. A teljes banda örökölt tehetetlensége láthatóan már a nem közvetlen politikai szereplőket is annyira zavarja, hogy fodrászok, taxisok, humánökológusok és nagyon neves filozófusok is aktorokká változnak Kálmán Olga sánca előtt, hosszasan elmélkedve arról, hogy 1 lista kéne ez ellen a szörnyű választási rendszer ellen, vagy 3, vagy 5, vagy 7, vagy 4, de persze mind koordinált jelöltállítással, és akkor talán csak 131 képviselője lesz a Fidesznek. Meg lehet számítani a külföldről befutó szavazatokra, amelyek biztos megfordítják majd az állást Kunhalmi Ágnes körzetében!

Alapjövedelem és bérunió

Életének egy adott szakaszában mindenki vágyik rá, hogy folyamatosan emelkedjen fizetéséből mindig szebb és jobb telefont, nagyobb teljesítményű személygépkocsit, egzotikusabb nyaralást, csinosabb és fiatalabb nőt, messzebbre és pontosabban tüzeljen, méretében is az eddigit meghaladó hajótüzérséget vásároljon magának. A legtöbben aztán kinövünk az ilyen álmokból, mert doktor Miniszterelnök Úr, Jegybankelnök Úr, Nemzetgazdasági Miniszter Úr, Külgazdasági- és Külügyminiszter Úr sikerei és szakértelme révén a hasonló titkos vágyaink már régesrég megvalósulnak. Az örök elégedetlenkedőknek és álmodozóknak pedig szerencsére van választásuk, hiszen létezik végre egy bátor és reális alternatíva a politikai palettán.

Azok az álmodozók pedig, akik szó szerint gondolták az álmodozást, és negyed tízkor is inkább a szundit szeretnék nyomkodni, egy még különlegesebb politikai erő mellé tehetik le az ikszet jövő áprilisban. Nekik már nem kell úgymond dolgozni (színházcsinálás, kurátorkodás, stb.), hiszen egyes finn kisvárosok alapjövedelem-termelő robotjai már órákra vannak a bekapcsolástól. Ez a remek megváltó technológia Orbán elkergetésével bizonyára begyűzik majd ide is, hogy a Szovjetunió születésének 100. évfordulóján most már végre tényleg megvalósuljon a nagy álom, a nemes idea. Szóval, ha alapvetően sok pénzt szeretnétek kerestetni magatoknak alvás közben, majd felkelés után rendelkezni vele, akkor nyugodtan szavazzatok Soros György valamelyik pártjára! Az öreg (valójában középkorú, a hüllők nagyon sokáig élnek) már elég régen így nyomja, szóval nem lehetetlen, tessék utána csinálni!

Bibi a Dohány utcában

Többek között az olyan pillanatok miatt rajonghatunk igazán doktor Orbán Viktor Miniszterelnök Úrért, amelyet júliusban lopott a Dohány utcai Zsinagógában. A tavalyi emlékezetes stadionavató a Hungária körúton már önmagában megmutatta, hogy Miniszterelnök Úr imád trollkodni a mindmáig libsik által uralt kék-fehér közegben. Most akkor örüljenek, vagy ne? Ez most jó, vagy a fidesstől semmi se jó? Orbán akkor most úgy ellenség, hogy ide barátként jött kivételesen? Egyáltalán hogyhogy nem vagyunk még kitiltva a saját stadionunkból, székházunkból és Facebook-oldalunkról? A hazaiak láthatóan akkor se nagyon tudtak mit kezdeni a helyzettel, hogy a saját stadionjuk helyett bizonyára oktató-lélegeztetőgépeket kellett volna kapjanak, de az igazi feketeleves csak eztán jött.

Mégpedig Benjamin Netanjahu, Miniszterelnök Úr legújabb személyes jóbarátja képében. Kacsintás, ölelés, hello, Viktor! Ráadásul néhány kedves gesztus után Bibi Úr világosan megmondta, hogy őt a múlt felhánytorgatása helyett a kerítésépítési technológiák kicserélése érdekli, hogy minél hatékonyabban maradjon kívül az a sok meleg barna szempár. Szar lehet, amikor a kaszinóigazgató veszi ki a kezéből az oda huszonöt éve gondosan beosztott royal flushot. Ezt már Heisler András se nagyon bírta idegekkel, és el-elcsukló hangon zavaros vádbeszédbe kezdett a derűs arcú Orbán, és az egyre szigorúbb arcú Netanjahu között. Nála csak Karsai László holokausztpap volt szórakoztatóbb, amikor a Soros-tengely mentén egyszeren jó zsidókra (ők és legfőképpen Soros) és rossz zsidókra (Netanjahu + az őt támogató izraeli zsidók + a fideszes zsidók) bontotta szét a világ zsidóságát.

Ne feledjétek! Doktor Miniszterelnök Úr az a Riki-tiki-tévi, aki a gyilkos fenevad mögé lopózva nem egyszeren leharapja a méreggel teli fejét, hanem masnit köt rá saját magából, hogy még sokáig gyönyörködhessünk kilátástalan vergődésében.

Tüntetésről-tüntetésre fogy a baloldal ereje

IMF és André Goodfriend ide, Kim Lane Scheppelle és Brüsszel oda, Orbán Viktor még mindig nem hajlandó megbukni. Ezt az állapotot egyesek tarthatatlannak vélik, túl sok ötletük viszont nincs, ezért a tüntetést nyomják, mint süket a csengőt. Az oktogoni diszkóforradalom annyira emlékezetes volt, hogy még külön is foglalkozni fogunk vele, a tüntetések kétségtelen csúcspontjának viszont az bizonyult, amikor több tízezer embert tudtak kicsalni a Hősök terere Soros György civil szíve köré. Olyan képesség mozgalmárok tobzódnak ezekben a körökben, hogy ezt a tömeget sem megtartani, sem újra mozgósítani, sőt utóbb már érdekelni sem nagyon tudták, így az a következő alkalmakra elbővízték pár ezer, majd pár száz fősre apadt. Nem is nagyon hallottunk azóta a Civilizáció csoportról, ahogy például még mindig nagyon viccesnek tartjuk, hogy a néhány évvel ezelőtt, egy tüntetés kapcsán felbukkant Nem Némulunk El csoport is elég régen elnémult már.

A balliberális hírportálok által rendre szolgálisan reklámozott, újabb és újabb gigatüntetések fokozódó, egyre kínosabb kudarcorozatát úgy próbálták leplezni, mintha eleve csak maroknyi emberre számítottak volna, aki kiment pokrócokon ülve piknikezni és jól érezni magát a Kossuth tere a korai őszi melegben. Gyakorlatilag behozták a köztudatba az élménytüntetés fogalmát, ami csak annyiban különbözik a Szabihídtől, hogy a haladó fiatalok a forró aszfalt helyett a langyos kövön isszák a húgymeleg sört, ám a résztvevő dologtalan bölcsészek, hippik és biciklisfutárok közben Jó Embernek érezhetik magukat, akik éppen kiállnak valami Nemes Ügyért. Amellett, hogy iszonyúan nevetségesek voltak, és néhány további színész, meg költő csinálhatott hülyét magából Szalai Krisztától Szabó Simonon át Pion Istvánig (utóbbi kínrímeit még a mi edzett füleink se bírták végig elviselni), annyi haszna mégiscsak volt az egésznek, hogy a Pesti Srácok több munkatársa ingyen hozzájutott „CIVIL” szívecskés kitűzőhöz és matricához, amelyek méltó helyre kerültek a szerkesztőségben, a szintén ingyen kapott CEU-s kitűzők mellé. Pár év múlva ezek értékes relikviák lesznek, mert addigra semmi más nem marad sem a 2017-es tüntetésekből, sem a hős aktivisták életművéből. Hogy ez mennyire így van, azt Gulyás Marxi végéhez közeledő közéleti pályafutásának egyik szomorúan reménytelen epizódja jelzi, amikor már a baloldali pártokkal együttműködve sem bírták teletölteni érdeklődéssel a Gödör Klubot, majd a szerencsétlenségére megjelent kétszáz ember jelentős része is csalódottan távozott, úgy érezve, hogy egy vitriolos Facebook-bejegyzéssel is többet tehettek volna Orbán bukásáért.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
